

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Forhandling om redegørelse nr. R 13: Transport- og energiministerens energipolitiske redegørelse af 8/5 2007.

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Redegørelsen anmeldt 8/5 2007. Redegørelsen givet 8/5 2007. Meddelelse om forhandling 8/5 2007).

Sammen med denne sag foretoges:

15) Forespørgsel nr. F 44:

Forespørgsel til transport- og energiministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer set i lyset af den energipolitiske redegørelse?«

Af Lars Christian Lilleholt (V), Kim Mortensen (S), Tina Petersen (DF), Per Ørum Jørgensen (KF), Martin Lidegaard (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Per Clausen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 26/4 2007. Fremme af forespørgslen vedtaget 2/5 2007).

Kl. 13.50

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først vil finde sted tirsdag den 29. maj 2007.

Begrundelse

Lars Christian Lilleholt (V):

Der er tradition for, at vi, når vi har en energipolitisk redegørelse, så også har en debat her i Folketinget. Det er der også i år blandt Folketingets partier enighed om er en rigtig god idé.

Der er jo som bekendt meget på den energipolitiske dagsorden, som er værd at diskutere: Hvordan sikrer vi en fremadrettet energistrategi? Hvordan sikrer vi, at der er energi nok til alle?

Det er politiske spørgsmål, som jeg tror at befolkningen og også partierne herinde er meget optaget af, så derfor ser vi frem til dagens debat.

Besvarelse

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Først vil jeg gerne sige tak til partierne for forespørgslen. Det er jo fuldstændig rigtigt, som det

netop er sagt, at energi i allerhøjeste grad er på dagsordenen. Og det er ikke alene i Danmark, den er mindst lige så dynamisk og aktiv i næsten alle de lande, vi sammenligner os med.

Regeringen fremlagde den 19. januar i år det energipolitiske udspil: »En visionær dansk energipolitik 2025«. Med udspillet har regeringen lagt op til en ambitiøs omkostningseffektiv og fremtidsorienteret energipolitik, der imødekommer de langsigtede energipolitiske udfordringer.

De politiske drøftelser om en opfølgning af regeringens udspil er i gang, og som tidligere nævnt er det mit håb, at vi når frem til en bred politisk aftale i løbet af sommerferien. Jeg understreger over for Folketinget, at det foregår på den måde, at vi tager et emne ad gangen, hvor regeringen fremlægger sine betragtninger og den mulige forligskreds så stiller spørgsmål til dem. Så de egentlige politiske forhandlinger – det er rigtigt, som nogle har sagt – kommer til at foregå i juni måned og skal efter regeringens opfattelse være færdige inden udgangen af juni måned.

De væsentligste langsigtede energipolitiske udfordringer skyldes, at forbruget af fossile brændsler på verdensplan fortsat er stigende. Det indebærer på længere sigt en række problemer også for Danmark. Skabelsen af en fremtidssikret og stabil energiforsyning, som både er økonomisk og miljømæssigt bæredygtig, udgør derfor en væsentlig udfordring, som kræver handling både globalt, i EU og i Danmark.

Danmark har imidlertid et godt udgangspunkt for at håndtere denne udfordring. Vi har en moderne energisektor med en veludbygget infrastruktur, og vi har betydelige internationale styrkepositioner inden for udvikling og anvendelse af nye effektive energiteknologier.

Derfor er det simpelt hen ikke rigtigt at tale om, som jeg har hørt – jeg tror specielt, det er Socialdemokratiet, der underholder med det – de 5 spildte år på energiområdet. Regeringen har ambitiøse mål for fortsat udvikling af energipolitikken herhjemme, men også på EU-niveau har regeringen presset på for at få formuleret målsætningerne på energiområdet.

»En visionær dansk energipolitik 2025« er regeringens bud på en omkostningseffektiv indfrielse af de overordnede energipolitiske målsætninger om forsyningssikkerhed, miljøbeskyttelse og konkurrenceevne. Hovedpunkterne i udspillet er – jeg tror, de fleste her i salen kender dem, men det er ikke sikkert, at alle uden for kender dem – at reducere anvendelsen af fossile

brændsler i 2025 med mindst 15 pct. i forhold til i dag; at undgå stigning i det samlede energiforbrug frem til 2025, en kæmpemæssig udfordring; at andelen af vedvarende energi skal forøges til mindst – med understregning af mindst – 30 pct. af energiforbruget i 2025. Og endelig skal vi for at sikre, at disse mål kan nås på en omkostningseffektiv måde, fordoble den samlede finansierede indsats for forskning, udvikling og demonstration af energiteknologi, så den fra 2010 udgør 1 mia. kr. årligt.

Disse mål skal nås gennem en kombination af politisk regulering og markedsmekanismer. Samtidig vil regeringen sikre, at den energipolitiske indsats løbende tilpasses udviklingen i teknologier og energipriser. De foreslåede mål og midler skal derfor vurderes hvert fjerde år. Vi taler om en periode, der går så langt frem, at det er urealistisk bare at sætte nogle tal på for 2025. Vi skal hele tiden se, om vi når tingene, og om der er balance i det, vi foretager os. For at sikre det har vi yderligere besluttet, at der i 2015 skal foretages en samlet midtvejsstatus for indfrielsen af målsætningerne og en vurdering af effektiviteten i de initiativer og de virkemidler, vi har udvalgt.

Kl. 13.55

Samlet set er der tale om – lad mig betone det meget kraftigt – et meget ambitiøst, men også realistisk udspil, der sætter kursen mod den langsigtede vision om et samfund uafhængigt af fossile brændsler.

EU-samarbejdet spiller også en vigtig rolle i håndteringen af fremtidens energipolitiske udfordringer. Det giver en række muligheder og instrumenter, der kan supplere og forstærke de nationale initiativer. Regeringen har derfor med bred opbakning i Folketinget spillet en meget aktiv rolle – det kan jeg roligt sige – i forhandlingerne om fastlæggelsen af en fælles EU-politik.

Det arbejde har båret frugt, og det tjener forligspartierne til meget stor ros. Resultaterne vidner om, at der er blevet lyttet til de danske synspunkter og erfaringer. Det Europæiske Råd vedtog i marts måned en handlingsplan, som man kalder »En energipolitik for Europa«. Handlingsplanen stemmer på langt de fleste områder godt overens med de danske ønsker og prioriteringer på energiområdet og bekræfter netop den danske indflydelse.

Bl.a. er det lykkedes at komme igennem med en målsætning om, at 20 pct. af EU's samlede energiforbrug i 2020 skal komme fra vedvarende energi, og når gennemsnittet i dag er på 6 pct. og

det i Danmark er på 15 pct., kan alle se, at det er en gigantisk udfordring, EU har givet sig selv.

Fremme af vedvarende energikilder spiller en helt central rolle i regeringens vision om en fremtidig energiforsyning, der er fri for fossile brændsler. Det fremgår af den ambitiøse vedvarende energi-målsætning i udspillet fra januar. Kilderne til vedvarende energi er i dag først og fremmest vind og biomasse. Men der produceres også meget el og varme af affald, som er en værdifuld ressource, der ellers ville gå til spilde, og jeg er sikker på, at andre vedvarende energiteknologier vil komme til at spille en stor rolle i fremtiden.

Vindkraftteknologien står centralt i den aktuelle forsyning med vedvarende energi, det er klart, og teknologien udvikler sig stadig. Meget tyder derfor på, at vindkraften også i fremtiden vil levere et meget væsentligt bidrag til den danske energiforsyning. Det skal der allerede nu tages højde for i planlægningen af den fremtidige energiinfrastruktur.

Derfor nedsatte regeringen to udvalg vedrørende den fremtidige placering af havvindmøller og planlægning af fremtidige landvindmøller. De to udvalg har nu afsluttet deres arbejde, som har resulteret i en række nyttige anbefalinger, som regeringen kan bruge i det videre arbejde med at styrke vindkraften i Danmark.

Regeringen har gennem de senere år gennemført en række konkrete initiativer til reformer af støtteordninger og større anvendelse af markedsmekanismer på vedvarende energi-området. Disse tiltag indebærer, at samfundets støtte til vedvarende energi i fremtiden vil blive anvendt betydelig mere effektivt end i dag.

Regeringen ønsker at fortsætte denne udvikling og tilrettelægge en mere fleksibel og effektiv model for, hvordan den fremtidige omstilling til vedvarende energi kan foregå. Det er afgørende, at der bliver tale om en omstilling, der understøtter et velfungerende og konkurrencepræget energimarked.

Danmarks energiforbrug har været konstant siden 1972, på trods af at det danske bruttonationalprodukt er mere end fordoblet i samme periode. Denne udvikling har gjort Danmark til det mest energieffektive land i EU. Regeringen ønsker at fastholde afkoblingen af energiforbrug fra økonomisk vækst og har derfor opstillet det mål, at energiforbruget ikke må stige frem mod 2025. Det vil sige, at vi i en periode på 50 år vil have et uændret energiforbrug.

Når jeg forskellige steder i udlandet prøver at fortælle det, kan jeg mærke, at folk kigger på mig og tænker, at de må have misforstået mit engelske eller tyske, eller hvad jeg nu talte, og derfor bliver jeg bedt om at gentage det. Og jeg kan altså bekræfte, at vi vil have haft et uændret energiforbrug i en periode på 50 år, når vi når til 2025. Det er en ganske enestående præstation. Det siger jeg bare sådan i al beskedenhed. Jeg har kun deltaget 2½ år i det, der er mange af koryfæerne herinde, som i allerhøjeste grad har været mere aktive end mig på området.

Den nuværende indsats for energibesparelse er fastlagt i energispareaftalen fra juni 2005. Med aftalen blev der taget en række markante initiativer til forøgelse af energispareindsatsen. Der er blevet indført nye rammer for energiselskabernes energispareindsats, samtidig med at selskabernes energispareforpligtelser er næsten tredoblet. Desuden er der sat øget fokus på varmebesparelser og energibesparelser i den offentlige sektor, hvor der vistnok er overordentlig store reserver.

Kl. 14.00

Regeringen lægger med en visionær dansk energipolitik op til, at den danske energispareindsats forstærkes og effektiviseres yderligere. Nøglen hertil er bl.a. at skabe incitamenter til, at flere aktørgrupper end tidligere aktivt bidrager til besparelsesindsatsen. Tilsvarende er det vigtigt, at gennemsigtigheden med hensyn til besparelsesmulighederne øges. Regeringen vil også tage initiativ til at øge energiselskabernes spareforpligtelser og styrke indsatsen for energibesparelser i bygninger, som fru Anne Grete Holmsgaard var inde på i et tidligere indlæg, og i de erhverv, som ikke er omfattet af CO₂-kvotelovgivning.

For at nå fremtidens energipolitiske mål er der et stort behov for fortsat at udvikle nye energiteknologier og afprøve kendte, men ikke færdigudviklede teknologier i praksis. Gode vilkår for forskning, udvikling og demonstration udgør derfor en hjørnesteen i regeringens energistrategi. Forsknings- og demonstrationsindsatsen skal bygge bro mellem de mål og virkemidler, som vi kan beslutte i dag er de visioner, vi har på langt sigt.

Derfor ønsker regeringen at øge den samlede indsats for forskning i og udvikling og demonstration af energiteknologier markant. En væsentlig del af den øgede indsats bør fokusere på at fremme teknologier, der i særlig høj grad vil

kunne understøtte de danske målsætninger og styrkepositioner.

Investorer og forbrugere skal samtidig kunne se en langsigtet økonomisk fordel i at investere i forskning og nye teknologier. Det kræver langsigtede og stabile energipolitiske rammer.

Det er nogle af hovedtrækkene i den energipolitiske situation. Vi kan i øvrigt henviser til den skriftlige redegørelse, som er oversendt til Folketinget.

Til slut vil jeg sige, at meget afhænger af udfaldet af de igangværende drøftelser om en langsigtet energipolitisk aftale. Jeg håber som sagt på, at det vil være muligt at nå frem til en bred politisk aftale inden sommerferien. Det kan kun lade sig gøre, hvis alle parter går helhjetret og konstruktivt ind i den kommende tids forhandlinger. Jeg ser frem til et fortsat godt samarbejde med alle Folketingets partier og en god og konstruktiv debat her i dag om emnet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Første ordfører bliver hr. Lars Christian Lilleholt, ordfører for forslagsstillerne.

Forhandling

Lars Christian Lilleholt (V):

Det er rigtigt, at energi er på den politiske dagsorden i hele verden. I USA er energi det højest prioriterede emne, når præsidenten holder sine taler til nationen: spørgsmålet om at sikre forsyningssikkerheden, at gøre sig mindre og mindre afhængig af forsyninger fra politisk ustabile områder.

Også i EU er energipolitikken højt prioriteret. Forbundskansler Merkel har gjort energi til det vigtigste emne under det tyske formandskab, og det var meget glædeligt, at det den 8.-9. marts under stats- og regeringschefernes møde efter et stærkt dansk pres lykkedes at sikre, at EU fremadrettet har en bindende målsætning om, at i 2020 skal 20 pct. af energien i EU være vedvarende energi. Det er en rigtig, rigtig flot målsætning, som vi fra dansk side kan være rigtig tilfredse med.

Skal energipolitikken have virkning, er det først og fremmest igennem det europæiske samarbejde. Vi kan fra dansk side gøre rigtig meget og have en rigtig grøn energipolitik, men skal den have virkning på klima og omstillingsevne, jamen så er det først og fremmest igennem EU-samarbejdet, at den får virkning. Derfor vil den

fremadrettede energipolitik også i større og større udstrækning tage sit afsæt netop i EU.

Ud over en bindende målsætning var der også enighed om energibesparelser og udvikling af nye teknologier på energiområdet. Det var rigtig flot, det hele, og der er kun grund til at være tilfreds med det resultat, der blev af mødet den 8.-9. marts.

Kl. 14.05

Også i Danmark er der fokus på energipolitikken. Regeringen fremlagde i januar et meget flot og meget ambitiøst udspil til en fremadrettet dansk energistrategi frem til 2025. Det langsigtede mål er, at Danmark skal være uafhængig af fossile brændstoffer. Målsætningen er, at når vi når frem til år 2025, så skal mindst 30 pct. af vores energiforsyning være baseret på vedvarende energi. Det betyder mere vindenergi, mere biomasse, mere biogas og mere affald i vores danske energiforsyning. Det kræver også, at vi kigger på rammebetingelserne – dem er vi i øjeblikket i forhandlinger med en række af Folketingets partier om – således at vi sikrer, at vi i 2025 også når målsætningen om, at mindst 30 pct. af energiforbruget skal være baseret på vedvarende energi.

Energibesparelser er et andet vigtigt element. Som ministeren redegjorde for, står Danmark på det område rigtig, rigtig stærkt. Vi har været i stand til i mere end 30 år at have et uændret energiforbrug, til trods for at der har været en vækst i samfundet på mere end 70 pct. Det er rigtig flot, og den strategi skal vi fortsætte frem til 2025.

Der er også i regeringens energipolitik fokus på forskning, udvikling og demonstration på energiområdet. Vi skal afsætte flere penge til forskning og udvikling, og derfor indgår det også i regeringens energistrategi at fordoble de penge, vi i dag bruger på forskning og udvikling på energiområdet, fra ca. 500 mio. kr. i dag til 1 mia. kr. i 2010. Det vil virkelig betyde et løft for den danske energiforskning og fortsat placere Danmark stærkt internationalt med hensyn til udvikling af nye teknologier på energiområdet.

Ja, vi tror i Venstre på, at det er den rigtige vej at gå. Danmark står i forvejen stærkt. Vi har en eksport af energiudstyr på 46 mia. kr. i 2006. Det kan vi udvikle yderligere ved at sætte yderligere skub i udviklingen og forskningen på området.

Så alt i alt har vi en meget ambitiøs energipolitik. Med det udspil, som regeringen har fremlagt i januar måned, er vi i Venstre sikre på, at vi også fremadrettet får en meget ambitiøs energi-

politik. Det er vores håb, at et bredt flertal i Folketinget kan enes om en fremadrettet energipolitik. Det giver sikkerhed for, at rammerne også eksisterer mange år frem i tiden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er lige nogle spørgsmål. Hr. Per Clausen er den første.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det første spørgsmål, jeg synes er lidt interessant, er, at jeg her i mandags deltog i et møde, hvor bl.a. Finansministeriet var repræsenteret. Det var på mange måder et meget interessant møde, men det, jeg synes var spændende, var, at Finansministeriet gjorde det helt klart, at formålet med de forhandlinger, der nu skal indgås, ikke er at lave en energiplan, men at fremlægge nogle målsætninger og aftale nogle konkrete redskaber.

Jeg vil godt høre, om det er rigtigt forstået, at det er Venstres og regeringens udgangspunkt, at der ikke skal laves en energiplan i forbindelse med de forhandlinger, der skal sættes i gang her i juni måned.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi ønsker i Venstre, at der laves en energiplan. Der er kommet et udspil af 19. januar, og vi håber på at kunne enes om rammebetingelserne for en fremadrettet energipolitik i Danmark. Det er vores plan at omsætte det til politisk virkelighed.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Betyder det, at der ud over at være tale om nogle målsætninger og nogle konkrete redskaber her og nu også skal være en plan, der kommer med nogle klare bud på, hvordan man sikrer, at der bliver den mængde af vedvarende energi, som regeringen hævder den ønsker, altså at lave en energiplan i stil med dem, man tidligere har lavet? Eller er der tale om, at det vil være en hensigtserklæring og nogle konkrete redskaber, som man sætter i gang her og nu, og så håber man på, det går?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Det vil være både-og. Der vil i planen være redskaber til, hvordan vi når de målsætninger, som

regeringen har opstillet om bl.a. mere vedvarende energi i Danmark.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu skal vi jo ikke stå og forhandle her i Folketingssalen, men jeg kunne godt tænke mig at spørge Venstres ordfører, om han synes, det er gået den rigtige vej de sidste par år. Især tænker jeg på, at der jo de sidste 3 år stort set ikke blevet opsat nogen vindmøller i Danmark. Sidste år blev det til ni i alt på landsplan. Jeg tænker også på, at Danmarks CO₂-udslip – netto-CO₂-udslip, også når man har fratrukket eksporten – i 2006 steg for første gang i meget, meget lang tid.

Altså, det er faktisk gået den stik modsatte vej af det, som jeg må forstå at Venstres ordfører også ønsker. Hvordan kan vi hurtigt vende den udvikling? Er det tilfredsstillende, at det er gået sådan her under regeringen?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi står rigtig stærkt på energiområdet. Vi er blandt de lande i verden, der har den største andel af vedvarende energi i vores energiforsyning. Mere end 15 pct. af energien i Danmark er vedvarende energi i dag. Det kan vi være rigtig godt tilfredse med. Den andel er i øvrigt også steget de senere år.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det synes jeg ikke var noget direkte svar på, om hr. Lars Christian Lilleholt synes, at det er tilfredsstillende, at vindmølleudbygningen har stået stille i 3 år, og at CO₂-udslippet stiger.

Jeg kan måske stille mit spørgsmål på en anden måde: Hvad er egentlig regeringens målsætning i forhold til CO₂-udslippet frem mod 2025? Hvor meget mener regeringen, at CO₂-udslippet bør falde?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

I Venstre ser vi fremad, og det er vores ambition med den energipolitik, der er fremlagt, at der fremadrettet bliver mere vindenergi, mere biomasse – i det hele taget mere vedvarende energi i Danmark. Det har været en udskiftningsordning på vindmølleområdet, som der har været bred enighed i Folketinget om at etablere, og regeringen har gjort alt, hvad der overhovedet er

muligt, for at finde pladser og steder, hvor de vindmøller kunne opstilles. Men der har været problemer med planlægningen og også med at finde pladserne og med at overbevise kommunerne om den politik.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Inden Venstres ordfører nu forfalder helt til selvs over Danmarks indsats, så vil jeg gerne bede hr. Lars Christian Lilleholt bekræfte, at der er kommet vindmøller op med en kapacitet på under 20 MW, som er kommet op i kraft af beslutninger, der er truffet under den nuværende regering i hele dens periode tilbage fra 2001 til i dag.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg kan registrere, at der er taget initiativ til havvindmølleparker. Men det er rigtigt, at der har været problemer med at finde pladser til vindmøllerne, og det er et problem, som jeg mener, vi rent faktisk er fælles om at forsøge på at få løst. Regeringen har også senest taget initiativ til at indgå aftaler med 8 byer om at finde pladser til at demonstrere den nyeste viden med hensyn til vindenergi, og det er vores håb, at der også fremadrettet findes pladser til at opstille vindmøller på.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kunne sådan set forstå, at hr. Lars Christian Lilleholt er enig med mig i, at det, der er præsteret under den nuværende regering, altså i kraft af det, der er besluttet i den 6-års-periode, summerer sig op til 20 MW.

Men så vil jeg gerne have at vide: Er hr. Lars Christian Lilleholt enig med mig i, at det, der er besluttet sammen med oppositionen, altså de 350 MW på land og de 400 MW på hav, under alle omstændigheder skal føre til, at der kommer til at stå vindkraft, og at det ikke skal tælles ind i en eventuel ny aftale, så vi kommer til at betale to gange for de samme møller?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Venstre er indstillet på, at vi skal have mere vindenergi i Danmark, og vi er også indstillet på at leve op til de politiske aftaler og forlig, der er indgået her i Folketinget.

Regeringen har spillet ud med en meget flot plan i januar måned. I den indgår der langt mere

vindenergi, end der nogen sinde har været i Danmark, og det er vi ganske tilfredse med, og det synes vi er en ganske, ganske flot plan.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Mit spørgsmål er jo egentlig, om hr. Lars Christian Lilleholt er enig i, at det, vi nu skal i gang med at forhandle om, er aftaler, der ligger ud over aftalerne fra 2004, altså der, hvor vi blev enige om, at der skulle opstilles flere vindmøller på land, flere vindmøller på havet og der skulle være en udbygning af biogasanlæg. Det har vi jo sådan set nogle aftaler om, hvor vi også har appelleret til, at regeringen fremlægger en plan for, hvordan vi når det. Er hr. Lars Christian Lilleholt ikke enig med os i, at forudsætningen for, at man kan lave en yderligere energiplan, næsten er, at der bliver fremlagt en dokumenterbar plan for, hvordan man når det, vi allerede en gang er blevet enige om?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

I Venstre ser vi fremad, og regeringen har fremlagt en meget ambitiøs energipolitik. Vi er sikre på, at den også vil leve op til alle de aftaler og alle de forlig, der er indgået på energiområdet, og der vil også fremadrettet komme mere vindenergi i Danmark. I stedet for at kigge tilbage i tiden, så er det regeringens og Venstres opfattelse, at vi skal kigge fremad. Og med den her energipolitik, der er fremlagt, så får Danmark den mest ambitiøse energipolitik nogen sinde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål. Jeg siger tak til ordføreren. Og næste ordfører bliver netop hr. Kim Mortensen.

Kim Mortensen (S):

Til transportministeren vil jeg sige: Tak for redegørelsen, tak for den positive invitation til energiforhandlingerne. Både Socialdemokratiet og jeg er glade over, at der nu er kommet positiv vilje til et energimæssigt skifte. Vi ved alle, at hensynet til forsyningssikkerhed, til miljø og klima trækker i samme retning, nemlig mod en udfasning af de fossile brændsler i energiforsyningen over en årrække samt et alsidigt mix af energiteknologier til at realisere denne udfasning.

Regeringens nye signaler inden for energi og miljø skal naturligvis hilses velkommen, om end de har været længe undervejs. Det har der været sagt og skrevet en hel del om, siden statsministeren besøgte George Bush sidste år og fik øjnene op.

Den alvorlige del af festen er jo, at energisektoren i disse år står over for nogle store udfordringer, om end de ikke er uoverkommelige, men man skal jo ikke lade sig skræmme af tallene, man kan jo selv vælge, hvordan man vil definere udfordringen. Hvis man f.eks. tager EU's målsætning om 20 pct. vedvarende energi i 2020, så kan man opfatte denne ambition på to måder. Man kan sige, at andelen af vedvarende energi skal stige fra 7 pct. i dag til 20 pct. på 13 år. En tredobling på 13 år lyder naturligvis skræmmende og næsten uoverkommelig.

Man kan også vælge at sige, at andelen af fossile brændsler skal reduceres fra 93 pct. til 80 pct. på 13 år. Det er ca. 1 pct. om året, og når man så oven i købet ved, at vi i gennemsnit udskifter 2 pct. af forsyningskapaciteten om året, ja, så betyder det jo bare, at vi skal flytte halvdelen af investeringerne fra den fossile verden over til vedvarende energi.

På samme måde kan man jo anskue regeringens energiudspil. Når regeringen siger, at man vil øge andelen af vedvarende energi til 30 pct., så lyder det jo af meget, men når man sammenligner med den stigning, vi alligevel skal nå på europæisk plan, så er det absolut et minimum af, hvad vi alligevel skulle nå, hvis vi skulle leve op til EU's målsætning, nemlig på 13 pct., fra de nuværende 17 pct. til 30 pct. Så det, man skal passe på, er jo, hvornår man vælger at bruge ordet ambitiøs.

Men at vi har nogle store udfordringer foran os, skal der ikke lægges skjul på, udfordringer, der både handler om penge og om folkeligt engagement. Eksempelvis den hektiske diskussion om placeringen af de store landbaserede møller viser, at vi skal passe på ikke at mindske det folkelige engagement. Hvis den eneste mulighed for at opføre vindmøller på land er, at det skal ske efter et landsplandirektiv, så har vi allerede tabt kampen om befolkningens opbakning.

Der er derfor behov for mere varierede løsninger og behov for at skabe ejerskab til de teknologier og anlæg, som skal sikre vores energiforsyning. Derfor skal energipolitikken også bæres af brede flertal i Folketinget. Vi skal være mange, der står skulder ved skulder, også når der skal træffes upopulære beslutninger.

Vi skal passe på med at tro, at vejen frem alene vindes ved større investeringer i forskning. Selvfølgelig er det vigtigt, men det er ikke tilstrækkeligt. Med det nye udviklings- og forskningsprogram, EUDP, har Socialdemokratiet bidraget til et skridt i den rigtige retning, men EUDP-programmet er kun første skridt. Der er behov for mere, hvis de mange lovende teknologiske muligheder skal sætte sig spor i form af dansk produktion og danske arbejdspladser. Derfor bør der også skabes en ny pulje, hvor vi politisk kan udpege og støtte nye lovende, men også umodne teknologier.

Dernæst skal vi huske, at teknologi skabes af mennesker, mennesker med faglighed og vilje. Og her er det for snævert alene at kigge på forskerne i de hvide kitler. Vi bliver nødt til at have blik for kompetencerne hele vejen rundt i energisektoren. Der skal jo være hænder og hoveder til at få al den nye teknologi drevet og indpasset. Produktionen skal jo ske her hos os, både når det gælder energi og energiteknologi.

Vi skal derfor sikre, at der er en forbindelse fra grundforskningen på universiteterne til de mere kommercielle aktiviteter i EUDP-programmet, og sikre, at uddannelsessystemet på alle niveauer giver os de kvalificerede medarbejdere, der er brug for i energisektoren.

Der er brug for en forstærket indsats på en række områder, der kan spille sammen med den energipolitik, der skal bane vejen for udfasning af fossile brændsler. Der skal skabes de nødvendige rammer, som kan understøtte den kommende omlægning af energisystemet.

Den nødvendige plan for infrastrukturen skal på plads, og den skal selvfølgelig hænge sammen med både danske og europæiske mål og virkemidler. Planen skal indeholde både et bud på ledninger i jord, højspændingskabler i jorden, styrkede udlandsforbindelser, fleksible elmålere i de danske hjem.

Kl. 14.20

Og så skal vi have en kritisk gennemgang af det lov- og regel- og afgiftsgrundlag, der i dag styrer vores valg af teknologier og brændsler og ikke mindst blokerer for, at energirigtige løsninger kan anvendes. Det må vi have ryddet op i, så markedet kommer til at virke på den gode måde, hvor de bæredygtige teknologier vinder konkurrencekraft og de dårlige taber. Vores lovgivning skal naturligvis ikke stå i vejen for, at vi altid bruger de energirigtige løsninger.

Regeringen har som bekendt efter 2 års betænkningstid nu fremlagt sine ambitioner for

energiområdet. Det er naturligvis positivt, og vi kan så håbe på, at dette foreløbig er den sidste af de årlige redegørelsesdebatter, hvor regeringen henviser energipolitiske diskussioner til kommende energiforhandlinger. Derfor hilser vi naturligvis også invitationen velkommen, når vi forventeligt i juni måned, når regeringen kommer med et forhandlingsudspil, starter på energiforhandlingerne.

Vi skal være langt mere ambitiøse end det, regeringen foreløbig har lagt op til. Jeg mener ikke, vi skal fedtspille ved at lægge os på minimumsmålene for EU's indsats. Danmark skal være et mekka, når det handler om energiløsninger til gavn for klimaet og eksporten. I energiforhandlingerne vil vi derfor lægge op til langt større krav om reduktion i energiforbruget. Vi vil have et fald i energiforbruget. Vi vil have flere investeringer i vedvarende energi, dvs. vind og biomasse. Og så vil vi have en hjælpende hånd til den nye teknologi, der skal lægge grunden til de fremtidige energiindustrier.

Det betyder også, at vi har en række bud, som vi selvfølgelig vil berige regeringen med inden forhandlingerne. Som jeg har sagt tidligere, så skal vi have indfriet den politiske aftale fra 2004. Danmark skal være det land, der går forrest i kampen mod klimaforandringer. Vi vil have et reelt fald i energiforbruget, kurven skal knække nedad; vi vil have mere vedvarende energi i energisystemet, her skal kurven knække opad; vi vil have et mere intelligent system, der kan sikre indpasningen af den øgede mængde vindkraft i elsystemet; og vi vil have en sammenhæng med det europæiske energimarked.

Vi vil også have en udbygning af biogaskapaciteten, og vi vil have en plan for, hvordan store mængder biomasse og affald kan fortrænge kul i kraft-varme-produktionen.

Så skal vi også i energiforhandlingerne have fat i transportsektoren og det stigende CO₂-udslip gennem en række tiltag, der skal være med til at mindske CO₂-udslippet. Vi vil have danske udviklings- og uddannelseskompetencer i verdensklasse, så vi kan forsyne energisektoren med den viden, teknologi og uddannet arbejdskraft, der er brug for. Og så anbefaler vi præcis ligesom energiministeren, at man får en bred politisk aftale her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg jo, at mange af de ting, som hr. Kim Mortensen sagde, var fornuftige og gode ting.

Jeg vil så tage en enkelt ting op, som jeg ikke mener hr. Kim Mortensen kom ind på; i hvert fald ikke direkte. Det er jo ikke så lang tid siden, vi kunne opleve, hvordan DONG agerede på en måde, som vel må siges at være i modstrid med ønsket om at sikre vedvarende energi i Danmark og få de fossile brændstoffer udfaset. Sagen blev måske nok løst i første omgang, men jeg vil godt spørge hr. Kim Mortensen, om han ikke mener, at det godt kan give nogle ekstra store vanskeligheder at nå de mål, hr. Kim Mortensen opstiller, når man har indrettet energisektoren sådan, at de energiselskaber, der er i dag, jo faktisk har det primære formål at opnå kortsigtede økonomiske gevinster.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg er helt enig med hr. Per Clausen i, at det er et kæmpe problem, at vi med DONG Energy har fået et selskab, der tænker mere på maksimering af overskuddet end på at deltage i at løse de energipolitiske udfordringer, vi står overfor.

Vi har en aftale med regeringen om delvis frasalg af DONG Energy. Det stiller selvfølgelig også de udfordringer, at vi – fra at vi havde et instrument, et stort statsligt selskab, der kunne være spiller, kunne være operatør, altså kunne være det, der sørgede for at skabe den rigtige sammenhæng i energipolitikken – nu sørger for, at de beslutninger og de målsætninger, vi har politisk, om en større andel af vedvarende energi, også rent faktisk bliver omsat til virkelighed i energisektoren.

Derfor er det klare signal selvfølgelig også til DONG Energy og til finansministeren, at vi forventer, at DONG Energy er og bliver spiller også i at nå de politiske målsætninger, vi stiller os her i Folketinget.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Men hvor længe kan man blive ved med at stille det krav, og i hvor stor udstrækning kan man tro på, at finansministeren vil følge det krav? Finansministeren har planlagt at sælge DONG-aktierne til den højest mulige kurs. Pengene skal, efter hvad jeg har forstået, bruges til en eller anden velfærdsfond. Sådan kan man sælge arveguldet og så måske få lidt velfærd ud af det. Men det er jo det ene.

Det andet er: Hvad nu, når aktierne er solgt? De aktionærer, der kommer, må vel have krav på at få deres penge forrentet maksimalt, det vil sige, at de har et krav på, at man skal gå efter det kortsigtede overskud. Og er det ikke sådan, at hr. Kim Mortensen og Socialdemokraterne ved at lave den her aftale om, at man sælger de her aktier, rent faktisk har sikret, at DONG ikke kan spille den fornuftige rolle, som DONG havde mulighed for at spille, nemlig også som en aktør, der kunne sikre gennemførelsen af den energipolitik, vi kunne blive enige om i Folketinget her i Danmark?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Udgangspunktet var, at vi havde en regering, der ville frasælge hele vores energiselskab DONG Energy. Vi synes, det har været vigtigt, at staten stadig væk har mere end halvdelen af indflydelsen og dermed også den bestemmende indflydelse i DONG Energy.

Derudover så er jeg meget enig med hr. Per Clausen i, at de penge, som staten tjener på frasalget af DONG Energy, selvfølgelig ikke skal gå til en kuldsejlet kommunalreform, hvor regeringen har en ambition om at lappe på nogle huller, der er opstået i den kommunale sektor.

Vores forslag er, at vi bruger overskuddet fra salget af DONG i energisektoren til at nå nogle af de ambitiøse mål, vi er nødt til at sætte os for at få en større andel af vedvarende energi.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Indledningsvis vil jeg lige kvittere over for den socialdemokratiske ordfører for en meget imødekommende – i hvert fald det, som jeg opfatter som en meget imødekommende – og konstruktiv tale ved forhandlingerne her i dag.

Der var dog en enkelt passage, inden jeg strømmer over med for meget ros, som jeg måske ikke er helt enig med hr. Kim Mortensen i, og det var spørgsmålet, om regeringen nu er ambitiøs nok, også set i EU-sammenhæng. Det var den kontekst, hvor hr. Kim Mortensen satte spørgsmålstegn ved, om det nu var ambitiøst, det, regeringen har lagt frem, altså en målsætning om mindst 30 pct. vedvarende energi i 2025. Hvis hr. Kim Mortensen sådan helt ærligt skal se på den målsætning i EU-sammenhæng, er det så ikke en målsætning, der gør, at Danmark vil være helt i front, også i 2025?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Det, jeg prøvede på at sige, og jeg er glad for, at hr. Per Ørum Jørgensen lyttede så opmærksomt, så han også lagde mærke til en enkelt passage her, var, at hvis vi skal nå målsætningen, som Danmark har presset på med i forhold til EU, så skal EU-landene hver især hæve andelen af vedvarende energi med 13 pct.

Det, regeringen her lægger op til, er præcis, hverken mere eller mindre, at øge andelen af vedvarende energi i Danmark med 13 pct. til i alt 30 pct. Og det var i den sammenhæng, jeg sagde, at vi jo har en forpligtigelse til, hvis vi stadig væk skal have en ambition om at være foregangsland, hvis vi stadig væk skal trække Europa i den rigtige retning, hvis vi stadig væk skal have et marked, hvor vi udvikler energiteknologi, hvor vi er forrest på vindmøller, hvor vi er forrest på de forskellige nye teknologier, der kommer, at være mere ambitiøse.

Et eksempel er jo inden for vindmøllebranchen og inden for klimaet, hvor det handler om at investere i vedvarende energi, og der ligger Danmark på en 15. eller 16. plads ud af 20 lande. Så man kan sige, at det billede, vi har af, at Danmark er foregangsland, er et forældet billede, det er et gammelt billede, og det var jo der, vi gerne skulle være i front igen. Det var jo der, vi gerne skulle have bragt Danmark op på en topplacering, også når det handler om investeringer i vedvarende energi.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu er vilkårene jo, hvis vi kigger på virkeligheden i 2007, at gennemsnittet, når det gælder den vedvarende energi på EU-niveau, er 6 pct. og vi i Danmark ligger på de her 16-17 pct. Det er jo også tegn på, at vi er helt i front.

Nu vil jeg gerne lige gøre hr. Kim Mortensen opmærksom på den detalje, at i regeringens udspil siger man jo *mindst* 30 pct. Det er jo ikke sådan, hvis vi når 30 pct., at vi stopper. Ambitionen er mindst 30 pct., og det mener jeg også er realistisk med de tiltag, som vi håber, vi kan gennemføre sammen med Socialdemokraterne, nemlig at man så også kan nå den her meget ambitiøse målsætning.

Men er hr. Kim Mortensen ikke enig med mig i, at med målsætningen om en andel af vedvarende energi på mindst 30 pct. i 2025, så er man altså også helt i front på europæisk plan?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg går ud fra, at den konservative ordfører er enig med mig i, at forskellen på 7 pct. og 20 pct. er nogenlunde den samme som forskellen på 17 pct. og 30 pct., også i den konservative politiske håndbog. Derfor er og bliver ambitionsniveauet i regeringen et absolut minimum i forhold til EU.

Jeg husker godt møderne forud for, at Danmark lavede et indspil til EU, det forløb, der var frem mod, at Kommissionen kom med sine anbefalinger. Det var et forløb, hvor vi måtte hive, slæbe og presse regeringen til bare at møde op i EU med kravet om bindende målsætninger for vedvarende energi, for energibesparelser og for transportsektoren. Derfor er det det samme forløb, vi står over for nu, nemlig at hvis ikke nogle partier i oppositionen stiller sig foran regeringen og prøver at trække regeringen hen til nogle mere ambitiøse målsætninger, så får vi ikke flyttet regeringen. Det ved vi da godt.

Det næste skridt i fasen omkring energiforhandlingerne bliver, at fra at have nogle meget kort beskrevne målsætninger på nogle Power-Point vil vi forhåbentlig opleve, at der nu reelt kommer en energiplan fra regeringen, der siger: Hvordan kan vi nå de her mål? Og så er jeg ret sikker på, at der også vil kunne komme nogle bud på, hvordan vi kan nå videre end de 30 pct., som regeringen har sat sig som målsætning.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Kim Mortensen, om han ikke er enig i, at det er fornuftigt at give de mindre, decentrale kraft-varme-værker og de mindre varmeværker et friere brændselsvalg, således at de får mulighed for at vælge andet end naturgas, hvis de synes, at det kunne være en fornuftig løsning.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Det vil jeg slet ikke svare hr. Lars Christian Lilleholt på her fra talerstolen. Hr. Lars Christian Lilleholt ved udmærket godt, at vi nu kommer til et forløb, hvor vi skal prøve at få energisektoren til at hænge sammen, hvor vi skal have indfaset mere vind, og hvor vi skal have indfaset mere biomasse. Jeg tror, at hr. Lars Christian Lilleholt vil være enig med mig i, at hvordan vi når frem til det, hvilke løsninger vi skal have, er det bedst vi klarer i forhandlingslokalerne ovre hos trans-

port- og energiministeren i stedet for i Folketingsalen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Walter Christophersen.

Walter Christophersen (DF):

Da Dansk Folkepartis energipolitiske ordfører er forhindret i at give møde, skal jeg på vegne af fru Tina Petersen oplæse hendes ordførertale.

Den 19. januar 2007 fremlagde regeringen sit ambitiøse udspil, »Energistrategi 2025«. Dansk Folkeparti tog godt imod energiudspillet og synes fortsat, at udspillet var og er ambitiøst. Det trækker i den rigtige retning på en lang række områder. Det har været et rigtig godt grundlag. Særlig vil jeg gerne fremhæve indsatsen for at mindske Danmarks afhængighed af fossile brændstoffer, hvilket overordnet set er en rigtig satsning. Regeringen har hermed lagt en strategi ud, som efter Dansk Folkepartis mening har nogle realistiske mål samt nogle visioner.

Det er heller ikke forbigået Dansk Folkeparti, at interessen omkring strategien har været stor. Der har været mange spørgsmål. Et af de typiske spørgsmål har nok været: Hvornår foreligger strategien så? Hvorfor så længe om det?

Jeg tror, man skal forstå, at energiområdet er et temmelig tungt område i en rivende hurtig udvikling. Hvad der er nyt i dag, kan være forældet i morgen. Energiområdet står over for nogle kæmpe udfordringer i fremtiden. Som vi alle ved, sidder Mellemøsten og Centralasien på 75 pct. af verdens olieressourcer. Det er uoplagede områder, som vi i videst muligt omfang skal gøre os uafhængige af, og dette kan kun ske ved, at vi omstiller os og begynder at ændre adfærd. Med energistrategiplanen vil der ske en reduktion af anvendelsen af fossile brændsler frem til 2025, svarende til 15 pct.

Kl. 14.35

Samtidig skal vi undgå en stigning i energiforbruget frem til 2025. Vi skal have mere vedvarende energi. Her er Dansk Folkeparti enig med regeringen i, at det mest realistiske mål må være de 30 pct. vedvarende energi, og for at nå målet med bl.a. disse tiltag må midlet være, at der afsættes langt flere midler til at forske i udvikling af nye teknologier og demoer.

Desuden vil der i fremtiden blive sat langt mere fokus på nybyggeri, fornyelse, den offentlige sektor og forhåbentlig også den private – som er både naboen og en selv – med hensyn til,

hvordan vi hver især kan bidrage til, at energiforbruget bliver nedsat. Dansk Folkeparti ønsker ligesom alle andre partier at fremme en så ren og forsvarlig miljø- og energipolitik som overhovedet muligt.

Dansk Folkeparti støtter til fulde alle tiltag, der via lavere energiforbrug, omlægninger, rationaliseringer og teknologiske fremskridt kan mindske energiforbruget. Ligesom vi var indstillet på en omlægning af bilafgifterne, er vi også indstillet på andre tiltag, der mindsker CO₂-udslippet og afhængigheden af de fossile brændstoffer. Men i modsætning til andre partier her i salen insisterer vi på, at disse omlægninger ikke må ramme de svageste borgere i Danmark, som de gjorde under hr. Svend Auken. Punktafgifter rammer altid de svageste hårdest, fordi de vender den tunge ende nedad.

Til sidst vil jeg gentage, hvad jeg sagde den 19. januar dette år: Jeg synes, det er et ambitiøst udspil, regeringen er kommet med, som trækker i den rigtige retning, og Dansk Folkeparti ser frem til de kommende forhandlinger.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Det er nu hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne over for ministeren kvittere for regeringens energipolitiske redegørelse. Hvis man skal sætte en overskrift på, må man sige, at det er ganske vanskeligt at bevare pessimismen, når man ser alle de perspektiver og de muligheder, der i fremtiden er for Danmark på energiområdet.

I Det Konservative Folkeparti er vi holdningsmæssigt forpligtet af det, vi kalder kontrakten mellem generationerne. Vi har et ansvar over for vore børn og børnebørn, så de også kan overtage en verden, hvor miljøet er i orden, og hvor vi ikke gør gerninger nu, som får konsekvenser for de kommende generationer og for deres vilkår i den tid, som de skal leve i.

Derfor er det med de udfordringer omkring klimaforandringer, vi står over for i disse år, meget vigtigt for os, at vi griber ind, og at vi handler. For vi ved jo, at vi kan gøre noget, at vi kan ændre den her udvikling, og jeg er glad og stolt over, at vi fra dansk side er helt i front med målsætningerne omkring klimaforandringerne. For det er altså en udfordring, som bliver mere og mere påtrængende.

Det er heldigvis en udfordring, som den danske befolkning har taget til sig. Det er noget, som optager den enkelte dansker. Det bliver også mere og mere nærværende, mere og mere påtrængende. Vi ser nogle tegn rundt omkring, som selvfølgelig gør, at den problemstilling bliver en del af vores hverdag. Nu handler det så om at få koblet et personligt ansvar på det her, at hver enkelt borger tager den her problemstilling så ansvarligt, at man også i handling modvirker den her stigende forurening, som vi ser, og den trussel, som klimaforandringerne udgør.

Regeringen har fremlagt sin energipolitik, en politik, som vi forhandler i øjeblikket, og jeg vil, som jeg også gjorde via mit spørgsmål til hr. Kim Mortensen, gerne understrege, at det er en meget ambitiøs politik, som regeringen lægger frem på området. Det glæder mig egentlig også at høre, at det lader til, at der er bred opbakning til sigtningerne i regeringens politik, og at det er noget, der er gode chancer for, at vi kan løfte i fællesskab.

Kl. 14.40

Jeg hæfter mig særlig ved de mål, der er sat for andelen af vedvarende energi på mindst – *mindst* – 30 pct. i 2025. Vi er godt fremme i det felt, som vi også har nævnt. Når vi sammenligner det i en europæisk sammenhæng, er vi helt i front, og det skal vi fortsat være, så vi både tager hensyn til miljøet og sikrer, at danske virksomheder kan fortsætte deres eksporteventyr på området. Så jeg synes, at der er masser af perspektiver, og den udfordring, som vi står over for, er vi helt klar til. Der ligger en massiv indsats i forskning, en fordobling af forskningsmidlerne til forskning, udvikling og demonstration, masser af perspektiv. Vi har så mange gode kreative folk derude i sektoren, på universiteterne og i hele miljøet, som nok skal sikre, at vi får udviklet nye teknologier til glæde og gavn for miljøet og til glæde og gavn for virksomhederne.

Som ministeren også var inde på i sin tale, er det altså ganske imponerende, hvad vi har opnået i form af energibesparelser, og også de ambitioner, man har lagt fremadrettet. I 2025 vil vi, når vi har indfriet de her mål, være i stand til at holde energiforbruget i ro trods stor økonomisk vækst igennem 50 år. Det er en enestående præstation.

Så vil jeg afslutningsvis også fremhæve Danmarks rolle i EU. Danmark har skubbet til. Selv om vi er et lille land, så har Danmark skubbet til den her udvikling i EU, som bevæger sig i en utrolig positiv retning, hvilket vi senest har set i

forbindelse med målsætningen om, at 20 pct. af energiforbruget skal komme fra vedvarende energi. Det er et bindende mål for EU-landene.

Nu afventer vi selvfølgelig med spænding, hvordan byrdefordelingen falder ud, og derfor holder den socialdemokratiske tese om de 13 pct. jo heller ikke, da man må formode, at byrdefordelingen på de forskellige EU-nationer selvfølgelig vil være forskellig alt efter muligheder og ressourcer til at gennemføre målene.

Så vil jeg også gerne lige fremhæve klimakonferencen, vi får i 2009. Det er en storslået mulighed, dels for at skabe større opmærksomhed i befolkningens bevidsthed om de problemstillinger, som energipolitikken byder os, dels også som en udstilling til verden af de kompetencer, vi har i Danmark. Det er et fantastisk udstillingsvindue, vi får i Danmark i 2009. Det er jeg sikker på på mange måder vil være til stor glæde og gavn for Danmark.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er først hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det var meget flot, at hr. Per Ørum Jørgensen sagde, at vi ikke skal foretage os noget i vores tid, som belaster de kommende generationer. Jeg ville måske udvide det til at sige, at vi også skal opføre os på en sådan måde, at alle mennesker på jordkloden får de samme muligheder, som vi har, også i fremtiden.

Hvis det er præmissen, vil jeg gerne spørge hr. Per Ørum Jørgensen, om han i fuld alvor mener, at den politik, Det Konservative Folkeparti har stået for frem til i dag, har sikret, at vi i Danmark ikke bruger flere af jordklodens ressourcer end dem, som fremtidens danskere så også får mulighed for at bruge, altså om han mener, at det energiforbrug, det ressourceforbrug og det CO₂-udslip, der har været frem til i dag, kan opretholdes i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg var i min ordførertale sådan set inde på, at fakta, når det gælder energibesparelser, jo er, at vi i Danmark er i stand til at holde energiforbruget i ro, og at vi har en meget, meget ambitiøs målsætning om, at man gennem energibesparelser frem mod 2025 igennem en 50-årig periode vil holde energiforbruget i ro. Så det lever i høj

grad op til de holdninger og værdier, som ligger bag. Men det er klart, at vi også står med nye udfordringer og en mere og mere påtrængende udfordring på grund af klimaforandringer, og det er netop kernen i det konservative værdisæt om, at vi har et ansvar, der rækker fremad; at vi i dag gør noget, hvor der er mulighed for at gribe ind over for de udfordringer, som klimaforandringen byder os.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil prøve at spørge hr. Per Ørum Jørgensen lidt mere omhyggeligt denne gang. Mener hr. Per Ørum Jørgensen, at jorden kan bære, at alle mennesker på jordkloden har det samme CO₂-udslip og bruger lige så meget af jordklodens ressourcer, som danskerne gør i dag? Og mener hr. Per Ørum Jørgensen, at det også kan gentages i de kommende generationer?

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg tror, at det er et svar, som giver sig selv. Vi står internationalt set med en kæmpeudfordring, og jeg siger netop også, at det her også er en opgave, der skal løses ude i de danske hjem, hvor man hver især har et personligt ansvar for at nedbringe andelen af CO₂.

Det, jeg bare også gør opmærksom på, er jo, at hvis man ser det danske energiforbrug, så har vi været i stand til at holde det i ro, og det er ambitionen fortsat at holde energiforbruget i ro, så vi faktisk gennem 50 år vil være i stand til at holde energiforbruget i ro trods stor økonomisk vækst. Det er enestående, vil jeg sige til hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har to ting, jeg vil sige.

Vil hr. Per Ørum Jørgensen for det første bekræfte, at årsagen til, at vi i Danmark har været i stand til at holde bruttoenergiforbruget uforandret igennem temmelig mange år, er, at vi har udbygget med kraft-varme og er gået fra kul til gas, og at det, hvis ikke vi fortsætter den linje, vil være usandsynligt, at vi kan holde energiforbruget i ro? Bortset fra at vi mener, at det skal ned.

Når hr. Per Ørum Jørgensen for det andet på hr. Per Clausens spørgsmål igen fremhæver energiforbruget, er det så ikke også korrekt, at

Danmark har et af verdens højeste CO₂-udslip pr. indbygger? Er 10 t pr. indbygger noget at fremhæve som noget godt eksempel?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er klart, at 10 t pr. indbygger er for meget. Regeringen har også lige iværksat en plan for netop at styrke bevidstheden hos de danske borgere – jeg tror også, at fru Anne Grete Holmsgaard deler den betragtning – så alle de problemstillinger, som klimaforandringerne byder, er med til at skabe et billede, som også den enkelte dansker i høj grad tager til sig. Derfor er der egentlig grund til at være fuld af fortrøstning over de her ting.

Som jeg også nævnte i min ordførertale, er jeg sikker på, at der vil blive en væsentlig større bevidsthed også på baggrund af den klimakonference, vi får i 2009. Det er et fremragende springbræt til at øge kendskabet til, hvad vi kan gøre i dagligdagen for at bringe det her ned. Men jeg er da enig i, at det ikke er beundringsværdigt med de 10 t, det er det da ikke. Men der er absolut også perspektiv i at få det forbrug bragt ned.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne høre, om hr. Per Ørum Jørgensen så ikke er enig med mig i, at det er vigtigt, at der i en eventuel energiaftale også kommer en målsætning for reduktion af CO₂-udslippet i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, at vi skal drøfte det spørgsmål under de forhandlinger, som pågår. Det tror jeg ikke vi skal drøfte her i salen i dag. Men jeg hører da gerne uddybende kommentarer om det spørgsmål fra fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Nu har den konservative ordfører ikke været energiordfører så længe. De, der har været det, ville aldrig have opfordret fru Anne Grete Holmsgaard til at stille et spørgsmål mere, for så ville hun bare gøre det.

Nu er De Konservative meget optaget af, at vi skal styrke bevidstheden hos folk. Det er så befolkningen, der skal løfte den her opgave med at spare CO₂. Det er ikke så meget Det Konservati-

ve Folkeparti eller regeringen, men mere befolkningen, der skal det.

Spørgsmålet er: Hvis nu det lykkes befolkningen at spare de her 5 mio. t CO₂ ved at foretage energibesparelser i deres hjem, lade være med at flyve så meget, lade være med at køre så meget i dyre biler, hvad kommer der så til at ske med de 5 mio. t CO₂, hvis ikke regeringen sætter nogle initiativer i gang til f.eks. at tage de CO₂-kvoter ud af markedet igen?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo hypotetisk at skulle stå og forestille sig det nu. Nu lyder det, som om regeringen ikke tager nogen initiativer, men vi står jo med en meget, meget ambitiøs energiplan fra regeringen, og vi drøfter i øjeblikket en lang række initiativer.

Men det, jeg gerne vil pointere, er, at den udfordring, vi står over for, er en fælles opgave. Det er ikke bare Det Konservative Folkeparti og staten, der kan løfte den opgave. Vi skal også have befolkningen med, vi skal have virksomhederne med, og vi skal have hele energisektoren med til at løfte den her opgave. Det er en fælles opgave, vi står over for, og vi har som politikere et meget stort ansvar for at betone det ansvar, hver enkelt dansker har for at bidrage til at løse de udfordringer, vi står over for.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Det kan jeg bestemt ikke blive uenig med den konservative ordfører i. Pointen er bare, at hvis danskerne vil spare 5 mio. t CO₂ og det ikke bliver fulgt op med f.eks. at tage et tilsvarende antal kvoter ud af markedet, så bliver der bare et CO₂-udslip et andet sted, for så sælges de kvoter jo der.

Jeg vil godt lige som det sidste spørgsmål forholde mig til hr. Per Ørum Jørgensens tro på en byrdefordeling. Skal det forstås på den måde, at hr. Per Ørum Jørgensen har en forestilling om, at Danmark som foregangsland på energiområdet vil være en af dem, der skal bære de mindste byrder af EU-landene?

Jeg havde egentlig en forestilling om, at vi med det ambitionsniveau, Danmark har, ville være et af de lande, der i hvert fald skulle nå minimum de 17 pct., som EU-landene hver især skal nå for at hæve det. Så jeg forestiller mig ikke, at Det Konservative Folkeparti har en ambi-

tion om, at vi skal nå mindre end de andre lande.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er forholdsvis enkelt, for regeringens ambition hedder mindst 30 pct. i 2025. Det er altså også et klart signal om, at man vil være det skridt foran også set i EU-sammenhæng. Men hvordan bliver byrdefordelingen i EU? Det må jeg indrømme er ganske vanskeligt at forestille sig på nuværende tidspunkt. Der må vi se, hvad EU kommer med af udspil, og så må vi efterfølgende forholde os til det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Mit spørgsmål ligger helt i forlængelse af både hr. Kim Mortensens og fru Anne Grete Holmsgaards indlæg. Det handler om, hvorvidt vi ikke skal have en CO₂-målsætning. Jeg stillede det samme spørgsmål til Venstres ordfører. Han svarede ikke, så derfor kommer jeg til at riste hr. Per Ørum Jørgensen lidt. For hvis man har en målsætning om, om jeg så må sige, energiforbruget, og man har en målsætning vedrørende indfasning af vedvarende energi, hvad skulle begrundelsen for ikke at have en målsætning for det samlede CO₂-udslip så være?

Jeg er med på, at vi kan diskutere, hvor det skal ligge, det vil jeg gerne gemme til forhandlingerne, men er hr. Per Ørum Jørgensen ikke enig i, at vi i hvert fald skal have en målsætning?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes også, at det er ganske vanskelige spørgsmål at svare på lige i den situation, hvor der pågår forhandlinger. Men jeg vil sige det på den måde, at jeg i modsætning til hr. Kim Mortensen meget gerne lytter til fru Anne Grete Holmsgaards spørgsmål, for det kan man faktisk godt blive ganske inspireret af – den ville jeg gerne lige have serveret. Det samme gælder egentlig også hr. Martin Lidegaard. Men jeg vil ikke tage stilling til det spørgsmål i en situation, hvor vi har forhandlinger om det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Så tillader jeg mig at spørge på en anden måde. Er hr. Per Ørum Jørgensen personligt ikke enig med mig i, at grunden til, at vi overhovedet laver en energiplan, grunden til, at vi overhovedet

har en Kyotoaftale, grunden til, at vi overhovedet snakker om det her og har den her redegørelse, er, at vi gerne vil have CO₂-udslippet ned? Det er det, det hele går ud på, og det er det, der skal til, for at vi undgår de dramatiske klimaforandringer. Derfor ville det være naturligt, at den energiaftale, vi forhåbentlig kan lave, indebærer en reduktion af CO₂-udslippet, og at det er det, vi skal være enige om.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes faktisk også, at Danmark på en lang række fronter gør det ganske godt. Vi kan bare se på målsætningen, når vi snakker Kyoto, hvor vi jo har tilsluttet os en meget, meget ambitiøs målsætning om nedbringelse af CO₂. Men om vi skal ind og i forbindelse med de forhandlinger, der pågår, lave en decideret målsætning om det, vil jeg ikke stå her og tage stilling til i dag, men jeg vil meget gerne være med til at drøfte det under de forhandlinger.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Man kan rolig sige, at vi befinder os i en skæbnetime for dansk energipolitik, ja, ikke bare dansk energipolitik, også europæisk energipolitik, også international energipolitik. Hvis vi starter med det globale plan, skal vi jo inden for ganske få år forhåbentlig forhandle en helt ny aftale for hele verden, der skal nedbringe menneskehedens CO₂-udslip.

Det er jo ganske alarmerende rapporter, der er kommet fra FN's klimapanel. Jeg tror, det står klart for alle, selv borgerlige kredse såvel inden for som uden for grænserne, at det nu er alvor. Den sidste rapport konkluderer jo, at CO₂-udslippet altså skal stabiliseres inden for 7 år, hvis vi skal undgå dramatiske klimaforandringer på mere end ca. 2 grader.

Den anden grund til, at det er dybt, dybt relevant at tage de her diskussioner i disse måneder, er jo den vestlige verdens forsyningsikkerhed. Man tør slet ikke tænke på, hvad man kunne have undgået af menneskelige lidelser og økonomiske ulemper i et land som Irak, hvis ikke USA skulle ind og forsvare sine olieinteresser og Danmark af uransagelige årsager følte trang til at skulle bidrage til det, der jo i stadig højere grad absolut ligner en borgerkrig.

Forsyningsikkerhedsspørgsmålet tegner til at blive et af de store temaer i fremtidens sikkerhedspolitik, og også derfor er det helt relevant at diskutere, hvordan vi kan få styrket vores forsyningsikkerhed og mindsket vores afhængighed af ikke mindst olie.

Endelig er der jo helt uanede erhvervsmuligheder inden for det felt, vi snakker om nu. I løbet af de sidste 5-10 år er energiteknologier jo – om det så er vind eller sol eller biogas – blevet en af de helt, helt store eksportartikler, og der er ingen tvivl om, at da hele verden står over for de udfordringer, som vi har taget hul på her, er det næsten endeløst, hvor store markeder der er, hvis vi forstår at gribe chancen nu og skabe et marked herhjemme og en politik herhjemme, der fremmer de her teknologier.

Derfor går De Radikale ind i de kommende forhandlinger her i juni måned med en ganske klar målsætning om, at der skal laves et bredt forlig. Men jeg bliver også nødt til at sige ligeud til ministeren og mine gode kolleger i Venstre og De Konservative: Vi vil gerne i forlig, men vi vil ikke i et forlig for enhver pris. Det er afgørende, at det bliver den rigtige energipolitik, der bliver startet nu efter de 5 spildte år.

For os er den rigtige energipolitik, at der er målsætninger. Det er de langsigtede, og det er næsten de letteste at lave. Vi vil gerne have nedbragt vores energiforbrug, vi vil gerne have forhøjet vores andel af vedvarende energi, og endelig vil vi gerne have sat et mål for CO₂-udslippet. Vores mål er som udgangspunkt en halvering af CO₂-udslippet i 2025 opnået delvis gennem besparelser, delvis gennem vedvarende energi.

Den svære diskussion kommer selvfølgelig, når man diskuterer, hvordan pokker vi skal nå så vanskelige og ambitiøse mål. Vi mener, at vi allerede i den næste 4-års-periode bliver nødt til at lave en betydelig større indfasning af vindenergi, end vi har været klar til. Det kræver højere afregningspriser og bedre planlægning.

Vi vil gerne satse massivt på biogas og på biomasse, og endelig vil vi gerne satse meget hårdt på energibesparelser. Der er vi jo vant til at tale om besparelser inden for boliger og besparelser ved at få et mere fleksibelt energimarked og energiteknologi, men jeg vil gerne her pege på transportsektoren.

Når jeg gør det, er det, fordi det overhovedet ikke er slået igennem i regeringen endnu. Foreløbig har man i år udgivet to godsstrategier, hvor ordet miljø overhovedet ikke indgår. Det

er, som om der – selv om man har fået placeret transport og energi i det samme ministerium – ingen som helst gennemslagskraft er i forhold til transportdelen. Men jeg håber meget, at Infrastrukturkommissionen, der arbejder i de her måneder, vil tage den klimaudfordring på sig og vil begynde at diskutere den, selv om det ikke fremgår så eksplicit af deres kommissorium, som man kunne ønske.

Men i transportsektoren, som er den eneste sektor, hvor vi virkelig har fået en dramatisk stigning i energiforbruget, er der mange lavt-hængende frugter. Der har vi virkelig muligheder for at gøre noget. Lad os tage fat på det.

Jeg håber som sagt på det bedste. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det nogle gange er en lidt surrealistisk oplevelse at forhandle med regeringen. Det er, som om man har at gøre med et tohovedet, jeg vil ikke sige uhyre, men et tohovedet dyr i hvert fald, hvor den ene part ligesom tydeligvis ikke ønsker, at det skal, jeg havde nær sagt lykkes med de her ambitiøse energimålsætninger, og den anden part har et meget stort ønske om det.

Det, jeg er mest bekymret for af alt, er, at regeringen laver en skuffeaftale med Dansk Folkeparti. Jeg tror, at regeringen bliver nødt til at gøre noget. Her tænker jeg selvfølgelig på den såkaldte PSO-aftale, som gør, at man har bundet sig til, at man de facto ikke kan lave den udbygning af vindenergi, der skal til, for det koster penge at lave vindenergi. Og hvis ikke man kan lave en afgift på vinden i starten, så er det meget, meget vanskeligt. Derfor bliver regeringen på et tidspunkt nødt til at overveje meget nøje, tror jeg, om konsekvensen kan blive, at man tager og går efter en bred aftale på det her område, med eller uden Dansk Folkeparti. For jeg har utrolig svært ved at forestille mig, at man kan gennemføre selv regeringens egne målsætninger uden en forøgelse af PSO-afgiften.

Men vi ser frem til forhandlingerne, og det bliver meget spændende.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Vi går videre i ordførerrækken. Det er nu fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 15.00

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil allerførst godt opfordre både ministeren og regeringens ordførere til at dæmpe selvrosen lidt ned. Det er faktisk ikke rimeligt i den grad at fremhæve Danmark som foregangsland, når vi

ser på, hvad der er sket inden for de seneste par år. Danmark har været foregangsland. Men lad os dog ikke forfalde til den form for småstats-selvros, hvor vi stort set ikke kan se resten af verden, på grund af at vi hele tiden står og hyl-der os selv.

Investeringerne i vedvarende energi i Danmark er røget ned på et meget, meget lavt niveau. Hvis man læser udenlandske aviser og udenlandske tidsskrifter bare en gang imellem, kan man også se, at Danmarks placering, når man sammenligner lande, glider ned ad stigen. Sidste år steg Danmarks CO₂-udslip desuden. Det er alarmerende.

Det er derfor helt afgørende at beslutte sig. Kan vi være fælles om at ændre den her udvikling, så vi igen kan blive – ikke bare på papiret, men i den virkelige verden – et eksempel, som kan inspirere andre? Det er jo den mulighed, vi har som et meget lille land. Vi er ikke så store, at det kvantitativt fylder ret meget, men vi har muligheden for at vise både resten af den industrialiserede verden – de andre lande i EU, USA, Japan, Australien osv. – og ulandene, at det lader sig gøre at have et højt velfærdsniveau og nedbringe både vores CO₂-udslip og vores energiforbrug og få nye teknologier på banen, hvilket også kan være en inspiration og derudover give et enormt løft til den brede del af dansk erhvervsliv, som arbejder med energiteknologier, fra de meget usexede ting som termostater og styringssystemer til det, der er meget synligt ude i landskabet, som vindmøller, biogas, store solvarmeanlæg eller andre ting. Det er det ene.

Det andet er, at jeg godt vil sige til regeringen, at den diskussion, vi har haft tidligere i dag om kvoteallokeringen, gør mig meget bekymret. Hvad handler kvoteallokeringen om? Den handler om vores Kyotoforpligtelse. Det danske Folketing støttede regeringen i beslutningen om Kyoto, ikke bare oprindeligt, da der sad en anden regering, men også, da beslutningsforslaget var til drøftelse her i Folketinget under den nuværende regering. Det gjorde Dansk Folkeparti ikke. Alligevel har regeringen valgt at lave kvoteplan sammen med Dansk Folkeparti.

Jeg synes, det er helt urimeligt, at man gør det, og jeg synes, det er uklogt, at man gør det. Så jeg vil gerne advare mod, at man går hen og laver en energistrategi alene sammen med Dansk Folkeparti, fordi man tror på, at man der kan gøre det billigere. Jeg vil ikke stå og referere fra de analysemøder, der har været, men der er

så mange dårlige signaler fra dem. Jeg opfordrer meget kraftigt regeringen til at besinde sig.

Det her handler ikke om en eller anden lille ideologisk detalje. Det handler om: Skal vi som et af de mest velstående lande i verden vise, at vi rent faktisk kan håndtere den enorme udfordring, vi står over for med global opvarmning? Den er så stor, at man både kan blive skræmt og have lyst til ikke at tænke på den.

Den seneste rapport, der kom forleden, peger på, at stigningen i opvarmningen i dette århundrede bliver på 4 grader. Hvis man kigger på varmekurver over jordens udvikling, så er det rent ud sagt skræmmende, og det er især skræmmende, fordi det går så stærkt. Det vil have omfattende demografiske konsekvenser på globalt plan. Mennesker vil være nødt til at flytte sig, og de vil flygte. Der findes ikke et lille frirum, hvor man kan flytte sig hen og sige, at det her gælder ikke os.

Vi er simpelt hen nødt til, hvis vi er voksne, ansvarlige mennesker, at håndtere det her på en måde, hvor vi siger: Nu sætter vi alle sejl til for at få udslippet af drivhusgasser ned.

Ned skal det, det ved vi, ikke bare med de 21 pct., vi er forpligtet til fremover, hvor Danmarks udslip jo desværre stiger, men det skal mere ned efterfølgende. Det er oven i købet billigt at gøre det.

Kl. 15.05

Lad os ikke forfalde til at være den type grådige mennesker i verden, hvor en lillebitte mindre vækst i verdens bruttonationalprodukt skræmmer os væk fra rent faktisk at gøre det, der er nødvendigt.

Så kommer jeg til det, som vi kan gøre herhjemme. Det, vi for det første kan gøre herhjemme, er at være ambitiøse. Det er der oven i købet god økonomi i. For os er det afgørende, at vi får en CO₂-målsætning ind i forhandlingerne og ind i et eventuelt slutresultat om, at vi vil have vores CO₂-udslip ned. Vi har lav troværdighed også i internationale forhandlinger, så længe vi har et CO₂-udslip, der svarer til ca. 10 t pr. dansk indbygger pr. år. Vi ligger på verdens topti, og det er ikke nok at sige, at amerikanerne er meget værre. Jamen de er meget værre, det er da rigtigt, og det er Saudi-Arabien også. Men vi ligger desværre på en meget grim topti, faktisk på topseks.

Det andet er, at vi skal have vores bruttoenergiforbrug ned. Nu har vi haft 25 år, hvor vi har haft uforandret bruttoenergiforbrug, altså det, vi stopper ind i systemerne, og vi har haft en gan-

ske stor økonomisk vækst i den samme periode. Det er jo ikke ambitiøst at sige, at vi bare vil køre videre med det. Det, der er ambitiøst, og som også er realistisk, er at få bruttoenergiforbruget ned. Det er jo ikke urealistisk, og de, der kender energisektoren, ved, at det, jeg står og siger her, ikke er overbud, hverken teknologisk eller økonomisk.

Det tredje, vi må have, er at få vores vedvarende energi-andel op. Her hjælper det ikke nok at have pæne målsætninger for om mange år. Det er nu, vi skal have konkrete udbygningsaftaler for at få mere havvind op; mere landvind op; vi skal have aftaler om, at vi skal have de lokale vindmøllelav ind igen i forbindelse med landplacering; vi skal have lavet skattereglerne om, så de ikke er i modstrid med at opføre moderne, store møller; og vi skal have sikret pladserne. Der må jeg sige til regeringens ordfører, at det for deres vedkommende dog også må være et problem, at det, vi aftalte i 2004, er der stort set ikke kommet noget ud af. Så skal vi have langt mere biomasse ind især i de store kraftvarmeværker. Vi skal have trafiksektoren med. Trafikkens udslip af CO₂ er steget med 25 pct. siden 1990. Hvis vi ikke tager fat i den del, så underminerer vi i virkeligheden det, vi gør på andre områder.

Vi bliver nødt til at have en infrastrukturplan. Det lyder måske møghamrende kedeligt. Men vi ved faktisk nu, også med de seneste meget seriøse vurderinger, der er kommet, at vi kan udbygge meget, meget kraftigt med vindenergi i Danmark, vi kan få en 50 pct. vindel allerede i 2025, uden at vi skal hænge luftledninger og højspændingsledninger op gennem Jylland. Det er meget opmuntrende, at det kan lade sig gøre, og jeg synes, at det klart også er det, vi så skal beslutte os for. Vi skal sige: Vi vil undgå de der højspændingsledninger og gøre det her på en anden og langt mere fleksibel måde.

Jeg håber selvfølgelig, at regeringen mener det seriøst, når den siger, at den gerne vil have en bred aftale. Vi er ikke begyndt at forhandle endnu. Men regeringen har sagt, at den gerne vil begynde at forhandle i juni måned. Jeg vil virkelig opfordre til, at man bliver seriøs og ikke bare siger, at vi jo bare kan snuppe det, man fremlagde i overskriftsformer i januar måned i år plus lidt mere, for det er ganske enkelt ikke tilstrækkeligt, og der er heller ingen virkemidler med.

Vi er ikke en fattig nation, som behøver at sige, at vi ikke gør noget ved det her. Pointen er i virkeligheden, at selv om vi var det, så var der

faktisk enormt god økonomi i det her. Så lad os da for pokker gøre det, og folketingsmedlemmerne bør ikke lade sig forlede af alle mulige regnestykker i Finansministeriet til at føle sig trykket ned i en situation, som i virkeligheden er en, jeg dybest set tror man ikke selv tror på.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Den næste ordfører er hr. Per Clausen.

Kl. 15.10

Per Clausen (EL):

For cirka en uges tid siden kunne man i dagbladet Politiken læse en spændende historie om, hvordan DONG brugte eller misbrugte lovgivningen til at forhindre lokale løsninger med vedvarende energi. Det gav selvfølgelig anledning til kritik af DONG, og DONG har da også efterfølgende rettet ind.

Men spørgsmålet er, om hele den situation ikke i virkeligheden sætter spørgsmålstegn ved den måde, vi har organiseret energiproduktionen på, ikke bare i Danmark, men i hele EU, hvor vi jo har erstattet forbrugerejede selskaber med privatejede selskaber, hvis formål er at tjene penge, og hvis målsætning selvfølgelig er også at tjene penge på kort sigt.

Så har man oveni gjort det, at man også har valgt at omlægge DONG, som jo kunne have været den store statslige aktør på området, som kunne have sikret, at der også blev taget langsigtede hensyn, at der blev investeret i forsøg og udvikling, som ikke umiddelbart stod lige over for at give overskud, til et selskab, hvor op til halvdelen af aktierne skal sælges.

Konsekvensen af det er jo, at DONG allerede nu og i hvert fald i fremtiden vil være nødt til at opføre sig præcis ligesom alle mulige andre private firmaer, der jo ikke har et perspektiv, der handler om, at et eventuelt overskud kommer til udbetaling om 30, 40, 50 år, men på en meget, meget kortere bane.

De her liberaliseringer af energisektoren skete jo, fordi man sagde, at det skulle sikre forsyningssikkerhed, og så skulle det sørge for, at vi fik billigere energi. De analyser, der er lavet af det efterfølgende, har jo vist, at forsyningssikkerheden vel i dag er dårligere end nogen sinde, og at energipriserne i hvert fald for almindelige forbrugere bestemt heller ikke er blevet lavere.

Så det har altså på de parametre, hvor det skulle give resultater, været en fiasko. Til gengæld har det fuldstændig levet op til de forventninger, man kunne have om, at når det er de

kortsigtede økonomiske interesser, der er afgørende, ja, så bliver der ikke investeret i langsigtede løsninger.

Og det kuriøse i det her er jo, at netop fordi man har valgt at fjerne den folkelige indflydelse fra energisektoren, fjerne den statslige indflydelse og gjort det til et rent markedsbaseret system, så bliver man af samme grund nødt til at indføre måske mere eller mindre besynderlige tilskudsordninger, hvis man vil have disse virksomheder til at gøre det, som man gerne vil have dem til.

Efter Enhedslistens opfattelse er vi kommet dertil nu, at der burde være basis for en bred debat om, hvorvidt liberaliseringen, salget af DONG-aktier osv., er den fornuftige vej at gå, eller om vi bare går den vej, for den vej går alle andre.

Det var selvfølgelig rart at høre, at den socialdemokratiske ordfører i virkeligheden nok var enig i de synspunkter, Enhedslisten har. Men det ændrer jo ikke noget ved, at alle partier i Folketinget med undtagelse af Enhedslisten har lavet en aftale om at sælge op til halvdelen af aktierne i DONG, og at de samme partier har været aktivt involveret i hele liberaliseringsprocessen inden for energisektoren, som efter Enhedslistens opfattelse har haft meget, meget negative konsekvenser, og som formentlig vil ende med, at nogle ganske få meget store koncerner vil have fuldstændig kontrol med energiforsyningen i Europa. Det er det ene.

Det andet, jeg vil sige, er, at der er noget sådant lidt trist – medmindre man har sans for det tragikomiske – ved den megen snak om, hvor visionær og ambitiøs man er, for i EU og også andre steder har Danmark jo tilsluttet sig den såkaldte 2-graders-målsætning, og fru Anne Grete Holmsgaard refererede jo til, at nye undersøgelser viser, at vi, som det ser ud nu, er tættere på en 4-graders-stigning end på de 2 grader på globalt plan.

Når vi har tilsluttet os den målsætning, er det såmænd også sket ud fra en forståelse af, at det ville betyde, at man skulle reducere CO₂-udslippet med 50-80 pct. frem til 2050. Det besynderlige og bemærkelsesværdige er, at de planer, man nu lægger frem, ikke sikrer, at man kommer dertil. Det eneste, de sikrer, er, at man efter 2025 vil få endnu mere travlt, hvis man skal nå de tilfredsstillende resultater i 2050.

Her i mandags, hvor jeg deltog i en konference om økonomi og den slags, fik jeg to interessante ting at vide.

Det ene var, at Finansministeriet i hvert fald ikke mente, der skulle laves en energiplan. Jeg kan forstå, at der ikke helt er enighed mellem Finansministeriet og Venstres ordfører, og jeg ønsker Venstres energiordfører alt muligt held med at vinde den strid med Finansministeriet.

Kl. 15.15

Men det andet, som var lige så interessant, var, at Kirsten Halsnæs, som jo er en af de miljøøkonomer, vi har i Danmark, som har beskæftiget sig meget med klimaproblemerne, havde den konklusion, at den situation, vi står i, er, at det sådan set er helt udsigtsløst at ende et sted mellem regeringens energiplan og så det, som Ingeniørforeningen har lagt frem, for selv Ingeniørforeningens plan er ikke ambitiøs nok, hvis vi altså holder fast i 2-graders-målsætningen og vi også holder fast i en reduktion af CO₂-udslippet med 50-80 pct. i 2050. Ja, og det følger vel også naturligt af det, at de planer, man har i EU, heller ikke modsvarer det.

Og det stiller jo uænegtelig store krav til de kommende forhandlinger. Når man ikke selv er blevet inviteret til at deltage i dem, kan man jo rolig stille store krav til dem, der forhandler, for så er det jo dem, der skal levere varen. Men det er jo ret indlysende på baggrund af det, jeg siger her, at en eller anden aftale, som er et eller andet, der lander et sted mellem det, den øvrige opposition har sagt om 50 pct. vedvarende energi i 2025, og så regeringens målsætning, er helt utilfredsstillende. Så det traditionelle med, at man kan lave en aftale, der ender et sted midt imellem, er altså ikke noget godt udgangspunkt, hvis den her udfordring med hensyn til klimaet skal løftes.

Hvis vi så går lidt tættere ind i regeringens udspil til energistrategi og den redegørelse, vi drøfter i dag, er det jo rigtigt, at der er nogle intentioner indimellem, som også godt kan opfattes som positive – som *er* positive – og man vil gerne trække lidt i små tråde, men egentlige mål er det småt med, og det er i hvert fald ikke nemt umiddelbart at finde de redskaber, man vil anvende til at nå målene.

Og det, som vi i hvert fald i Enhedslisten ser, er, at der er ret stor sandsynlighed for, at den kulkraftskapacitet, som vi har i dag, vil fortsætte på samme niveau. Der er ikke nogen forslag, som vil føre til en begrænsning i transportsektorens udledning af CO₂. Så vidt jeg har forstået, når vi i hvert fald diskuterer regeringens transportpolitik, er forventningen, at transporten vil fortsætte med at stige, og det, man så håber på,

er forskellige tekniske løsninger, der kan sørge for, at transportsektoren CO₂-udledningsmæssigt også i fremtiden ikke bare vil fortsætte med at tonse derudaf.

EU har jo sin energihandlingsplan, som ud over at indeholde en utilstrækkelig målsætning om en reduktion af CO₂-udledningen, i hvert fald har to tvivlsomme elementer. Det ene er målsætningen om 10 pct. biobrændstoffer i benzinen. Der har jo været mange debatter om det efterfølgende. Flere partier i Folketinget har jo også droppet deres tidligere meget positive holdning til biobrændsler, fordi vi nu kan konstatere, at der både er spørgsmålet om regnsko-ven og spørgsmålet om, hvordan det skævvrider verdens fødevaremarkeder.

Det kan godt være, at det kan være til fordel for nogle få landmænd, at man får højere fødevarerpriser på verdensplan, men konsekvenserne vil i hvert fald for de fattigste mennesker i verden være ganske alvorlige. Og vi har det jo i Enhedslisten lidt ligesom hr. Per Ørum Jørgensen fra De Konservative, at vi mener, at de efterfølgende generationer skal have ordentlige vilkår. Men vi mener bestemt også, at det gælder andre steder i verden.

Så vil jeg afslutningsvis sige, at det her jo er en forespørgselsdebat på et tidspunkt, hvor ingen af de partier, der skal indgå i forhandlinger, har haft noget ønske om at fremsætte forslag til vedtagelse. Det er måske ikke så underligt, det ville i givet fald nok være ret upræcist, og man har jo prøvet sig med den der formulering om, at forhandlingerne går godt – den kan jo ikke gentages år efter år.

Enhedslisten er jo ikke bundet af det, så vi vil fremsætte et forslag til vedtagelse, der lyder sådan:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer:

- at et liberaliseret energimarked er præget af kortsigtede kommercielle investeringer, som betyder, at dette marked hverken er velegnet til at sikre forsyningssikkerhed eller miljøhensyn,
- at Dong Energys fokusering på maksimalt overskud har betydet, at de mere langsigtede udviklingsaktiviteter er forsvundet, pålægger Folketinget regeringen:
- at droppe planerne om at sælge aktierne i DONG og ændre DONG's formålsparagraf,

sådan at formålet bliver at sikre danskernes forsyningssikkerhed og energi til rimelige priser produceret på basis af vedvarende energikilder. DONG skal fungere som en spydspids i implementeringen af en energipolitisk målsætning om at gøre Danmark uafhængig af fossile brændstoffer. På den måde kan DONG gå i spidsen på udviklingsområdet – også hvor der ikke er kommercielle gevinster lige om hjørnet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 78).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Transport- og energiministeren har ordet.

Kl. 15.20

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Og jeg vil indlede med de samme to ord: Transport og energi. Vi har nu fået lov at sætte dagsordenen i Folketinget i 6½ time, og derfor er der ikke ret meget mening i at forlænge debatten.

Jeg vil takke for en god og konstruktiv debat; det synes jeg virkelig det har været. Jeg har lyttet meget, og det eneste, jeg ønsker at gentage, er sådan set det, jeg sagde i min tale, nemlig at regeringen meget gerne ser et bredt forlig på energiområdet, og det hørte jeg med glæde at flere af partierne gør – specielt hr. Kim Mortensen understregede, at det ønskede Socialdemokratiet også – så den målsætning deler vi, og derfor glæder jeg mig til at komme i gang med de egentlige forhandlinger, når vi er færdige med spørgerunden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Som tidligere meddelt vil afstemningen om det forslag til vedtagelse, der er fremsat af ordføreren for forespørgerne, hr. Per Clausen, blive foretaget i mødet tirsdag den 29. maj 2007.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 156:

Forslag til folketingsbeslutning om en videnskabelig og uafhængig undersøgelse af dødeligheden i Irak som følge af den godt 4 år lange krig.

Af Villy Søvnald (SF), Mogens Lykketoft (S), Niels Helveg Petersen (RV) og Rune Lund (EL). (Fremsat 12/4 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Som formanden lige har sagt, har SF, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten i fællesskab fremsat beslutningsforslag om en videnskabelig og uafhængig undersøgelse af dødeligheden i Irak.

Vi har jo lige ved førstebehandlingen den 15. maj af regeringens beslutningsforslag B 162 om det danske bidrag i Irak, som blev støttet af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, haft en debat, hvor mange spørgsmål og problemstillinger er blevet vendt. Jeg skal derfor forsøge at undgå at gentage den debat, og jeg håber, at partierne er enige med mig i, at der i dag ikke skal være en gentagelse af debatten den 15. maj – den har vi jo haft.

Lad mig derfor gå direkte til det centrale spørgsmål i beslutningsforslaget B 156, nemlig om regeringen skal finansiere og tage initiativ til nedsættelsen af en uafhængig og videnskabelig undersøgelsesgruppe til afklaring af omfanget af dødeligheden i Irak som følge af krigen.

Og lad mig her starte med at sige, at jeg gerne skal være den første til at erkende, at der fortsat er store sikkerhedsproblemer i dele af Irak, ikke mindst i Bagdad, og lad mig også fastslå, at ethvert dødsfald er et dødsfald for meget.

Når det er sagt, har jeg dog svært ved at se, hvordan endnu et forsøg på en undersøgelse af dødeligheden i Irak skulle bidrage til at bedre selve situationen. En sådan undersøgelse vil næppe finde frem til et tal, der er mere sikkert end dem, der allerede findes. Der findes mange forskellige tal. Hvis Danmark så kommer med et tal, hvor meget mere vægt har det end dem, der i forvejen eksisterer?

Det vil sige, at en ny undersøgelse således blot vil blive endnu et mere eller mindre kvalifi-